

Божията воля за
Израел и Църквата

Никола Димитров

Божията воля за Израел и Църквата

Преди даването на Декалога в Изход 20 глава, в предната - 19 глава, Бог каза на Мойсей да каже на Израел:

*И така, сега, ако наистина слушате гласа Ми и пазите завета Ми, то повече от всички племена вие ще бъдете Мое собствено (ценно) притежание. Въпреки, че целият свят е Мой; но вие ще Ми бъдете **царство от свещеници и свят народ**. Тези са думите, които трябва да кажеш на израилтяните. (Изход 19:5-6)*

Бог предложи този вид завет на целия Израел, не само на Мойсей. Той дори прати Мойсей да им каже, че Бог иска това за целия народ - **свят народ и царство от свещеници**. Дори самата фраза **царство от свещеници** говори за нещо много по-голямо от Левитското свещенство под Мойсеевия закон след Изход 20.

Преди Изход 20

Преди Изход 20, Бог искаше не едно племе да бъде свещеник, а целия Израел. Това е изключително важно.

Какво стана след това?

*И така, Моисей дойде и повика старейшините на народа, и представи пред тях всички тези наредби, които Господ му заповяда. А целият народ отговори едногласно: **Всичко, което Господ е казал, ще направим.** И Моисей предаде на Господа отговора на народа. Тогава Господ каза на Моисей: Ето, Аз уда при тебе в гъст облак, за да чуе народът, когато говоря с теб, и да ти вярват вече завинаги. И като предаде Моисей на Господ думите на народа, Господ каза още на Моисей: Иди при народа, освети го днес и утре и нека изперат дрехите си; и нека бъдат готови за третия ден, защото на третия ден Господ ще слезе на Синайската планина **пред очите на целия народ.** И да поставиш прегради наоколо за народа и да кажеш: Внимавайте да не се качите на планината, нито да се допрете до*

полите ѝ; който се допре до планината, непременно ще бъде умъртвен; обаче ръка да не се допре до него, а той да бъде убит с камъни или със стрели – било то животно или човек, който се допре, да не остане жив. **Когато тръбата затръби продължително, тогава нека се приближат до планината.**

И така, Моисей слезе от планината при народа и освети народа; а те изпраха дрехите си. Той каза на народа: Бъдете готови за третия ден; не се приближавайте до жена. А сутринта на третия ден имаше гръм и светкавици, и гъст облак на планината, и много силен тръбен глас; и целият народ, който беше в стана, потрепери. Тогава Моисей изведе народа от стана, за да посрещнат Бога; и застанаха под планината. А Синайската планина беше цялата в дим, защото Господ слезе в огън на нея; и димът ѝ се вдигаше като дим от пещ и цялата планина се тресеше силно. И когато тръбният глас се усилваше, Моисей извика и Бог му отговори с глас. (Изход 19:7-19)

Какво се случва тук? Народът отговаря, че е съгласен с думите на Бога да бъдат **царство от свещеници**. Казват, че ще направят всичко, което Господ казва. Бог се зарадва, казва на Мойсей да ги приготви и да стоят в подножието на планината до момента в който Той Самият ще им позволи да се приближат и да се срещнат с Него.

Това беше Божието видение за тях. Това беше първичната цел. Това беше съдбата, която Бог им беше отредил!!!

Всичко се промени след като те сбъркаха в преценката си. Между Изход от първа до деветнадесета глава включително и Изход двадесета глава и нататък има огромна разлика.

След Изход 20

Във Второзаконие 5:23-30 Бог, чрез Мойсей, обяснява защо се е променил планът Му:

А като чухте гласа изсред тъмнината, когато планината гореше в огън, тогава вие, всички началници на племената ви и старейшините ви, дойдохте при мен и казвахте: Ето, Господ, нашият Бог, ни

показа славата Си и величието Си и чухме гласа Му изсред огъня; днес видяхме, че Бог говори с човека и той остава жив. А сега, защо да измрем? – Понеже този голям огън ще ни погълне; ако чуем още веднъж гласа на Господа, нашия Бог, ще измрем. Защото кой от всичките смъртни е чул гласа на живия Бог да говори изсред огъня, както ние чухме, и е останал жив?

Пристъпì ти и слушай всичко, което ще каже Господ, нашият Бог; а ти ни казвай всичко, което ти говори Господ, нашият Бог, и ние ще слушаме и ще изпълняваме.

И Господ чу отговора ви, когато ми говорихте, и Господ ми каза: Чух отговора, който този народ ти говореше; **добре казаха всичко, което казаха**. О, да имаше в тях такова сърце, че да се бояха от Мен и винаги да пазеха всичките Ми заповеди, за да благоденстват вечно, те и синовете им!

Иди, кажи им: *Върнете се в шатрите си.*

В този случай фразата: **добре казаха всичко, което казаха**, последвана от Божия копнеж да бяха друг тип хора - не с робски, а с царски

манталитет, показва, че Бог немаше предвид, че те наистина казаха добро нещо. Напротив, веднага след това, вместо да се срещне с тях, когато Бог чу отговорът им, Той ги разпрати по шатрите им и една глава по-късно промени изцяло стратегията Си и вместо те да бъдат **царство от свещеници и свят народ**, те станаха роби на една законова система, която нито ги направи свят народ, нито ги направи царство от свещеници.

След двадесета глава на Изход, изведнъж виждаме 10 заповеди, цяла система от Левитско свещенство, Шатра, Ковчег на завета, Празници, Жертвена система и завет, който докарва гняв: *„Понеже законът докарва не обещание, а гняв; а където няма закон, там няма престъпление.“* (Римляни 4:15). Преди закона **никъде** няма гняв, както и **след** закона.

Гняв преди и след Закона

Римляни 10:4 *Понеже Христос изпълнява целта на закона* (тази дума на гръцки и във почти всички преводи е: **Христос е край на закона**), *за да се оправдае всеки, който вярва.*

А какво да кажем за Еремия 7:21-26, в което Бог ясно заявява, че закона **не е** бил първоначалната Му цел:

*Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: „Прибавете всеизгарянията си към жертвите си и яжте месото и от тях. **Защото не говорих на бащите ви, нито им дадох заповеди за всеизгаряния и жертви в деня, когато ги изведох от Египетската земя; а това им заповядах: Слушайте гласа Ми и Аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете народ! И ходете по всички пътища, които ви заповядвам, за да благоденствате.***

*Те обаче **не послушаха, нито преклониха ухото си**, а ходиха според намеренията и упоритостта на своето нечестиво сърце и **отидоха назад, а не напред**. От деня, когато бащите ви излязоха от Египетската земя, до днес пращах всичките Си слуги, пророците, при вас, като ставах рано всеки ден и ги пращах; те обаче не Ме послушаха, нито преклониха ухото си, а закоравиха врата си; постъпиха по-зле от бащите си.”*

Съвсем ясно Бог казва, че когато ги е извеждал от Египет, първоначално Той не им е говорил за жертвената система на Закона, а е искал те да Му бъдат народ - ясна препратка към **свят народ и царско свещенство**.

И така, първата грешка беше, че не приеха Божият първоначален план Той да им говори лично и те да се приближат при Него, когато чуят тръбата. Това щеше да установи съвършения завет с тях, като **свят народ и царско свещенство**. Те се отдръпнаха и Бог извика само Аарон, вместо целия народ, да се качи заедно с Мойсей, след което им даде Закона - Декалога и малко по-нататък, церемониалния закон, Шатрата и Левитското свещенство.

Втората важна грешка беше отхвърлянето на Исус Навин и Халев, за което Бог им каза, че ще скитат из пустинята още 40 години, по 1 година за всеки от дните, които 12-те шпиони бяха отсъствали.

И накрая, когато 40 години те мърмореха в пустинята до степен Бог да се отврати от това и да им каже, че нито един освен Исус и Халев няма да влезе в наследството, точно преди влизането им, Бог им даде допълнителен закон – още нови правила, във Второзаконие, които

те трябваше да поставят като своего рода анекс към 10-те заповеди и церемониалния закон, в ковчега на завета. Второзаконие 31:26 потвърждава това:

*Вземете **тази книга на закона** и я сложете край ковчега за плочите на завета на Господа, вашия Бог; и там ще бъде за свидетелство против тебе.*

Тази книга на закона беше благословенията и проклятията, както и новите правила дадени във Второзаконие, които ги няма в Изход, Левит и Числа, затова се казва **ВТОРО**законие – Втори закон.

Преди закона - преди Изход 20, когато Израел съгрешаваше, нямаше гняв от страна на Бога. След закона обаче, абсолютно същите грехове започнаха да носят **гняв и наказание**.
Например:

Конкретни примери

1). **Преди закона**, в Изход 15:22-26, Израел мърмори в началото на пътуването си, което **не** довежда до **никакво** наказание от Бога:

Тогава Моисей вдигна израилтяните от Червеното море и излязоха към пустинята Сур; и като вървяха три дни в пустинята, не намираха вода. После дойдоха в Мера, но не можеха да пият от водата на Мера, защото беше горчива (затова бе наречена Мера. Тогава народът роптаеше против Моисей: Какво да пием? А той извика към Господа и Господ му показа дърво; и като го хвърли във водата, водата се подслади. Там Бог им даде наредби и закон и там ги изпита: Ако внимателно слушаш гласа на Господа, своя Бог, и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му наредби, няма да те поразя с нито една от болестите, с които поразих египтяните; защото **Аз съм Господ, Който те изцелявам.**

След закона, в Числа 11:1-3, Израел пак мърмори и този път **пояждащ огън слиза** върху тях:

И народът роптаеше зле в ушите на Господа; Господ чу и **гневът Му пламна**; и огън от Господа се запали между тях и изгаряше неколцина в покрайнините на стана. Тогава народът извика към Моисей; и Моисей се помоли на Господа и

огънят престана. И онова място бе наречено Тавера, защото огън от Господа гореше между тях.

- - - - -

2). Преди закона, в Изход 16:1-15, Израел мърмори за манната и пъдпъдъците и **няма наказание**:

Като се вдигнаха от Елим, цялото общество израилтяни дойдоха в пустинята Син, която е между Елим и Синай, на петнадесетия ден от втория месец, откакто излязоха от Египетската земя. А в пустинята цялото общество израилтяни роптаеха против Моисей и Аарон. Израилтяните им казаха: По-добре да бяхме умрели от Господнята ръка в Египетската земя, когато седяхме около котлите с месо и когато ядяхме хляб до ситост; защото ни доведохте в тази пустиня, за да изморите цялото това множество от глад. Тогава Господ каза на Моисей: Ето, ще ви изпратя хляб от небето; и ще излиза народът всеки ден да събира колкото им трябва за деня, за да ги изпитам – ще ходят ли по закона Ми, или не. А на шестия ден нека сготвят

внесеното, което ще бъде два пъти,
колкото събират всеки ден. И така,
Моисей и Аарон казаха на всички
израилтяни: Довечера ще познаете, че
Господ ви е извел от Египетската земя;
а на сутринта ще видите славата на
Господа, понеже Той чу ропота ви против
Господа. Защото какво сме ние, че да
роптаете против нас? Моисей каза още:
Това ще стане, когато Господ ви даде
довечера месо да ядете и на сутринта
хляб до ситост; понеже Господ чу
ропота ви против Него. Защото какво
сме ние? Ропотът ви не е против нас, а
против Господа. Моисей каза на Аарон:
Кажи на цялото общество израилтяни:
Приближете се пред Господа, защото
Той чу ропота ви. А докато Аарон
говореше на цялото общество
израилтяни, те обърнаха погледа си към
пустинята и, ето, Господнята слава се
яви в облака. И Господ каза на Моисей:
Чух ропота на израилтяните. Говори им
така: Довечера ще ядете месо и на
сутринта ще се наситите с хляб; и ще
познаете, че Аз съм Господ, вашият Бог.
И така, вечерта долетяха пъдпъдъци и
покриха стана; а на сутринта навсякъде
около стана беше паднала роса. След
като се изпари падналата роса, по

лицето на пустинята имаше дребно
люспообразно нещо, тънко, като слана
по земята. Когато израилтяните го
видяха, си казаха един на друг: Какво е
това? Защото не знаеха какво беше. А
Моисей им каза: Това е хлябът,
който Господ ви дава да ядете.

След закона, в Числа 11:31-34, Израел пак
мърмори за манната и пъдпъдъците и този път
ги **поразява чума**:

Тогава излезе вятър от Господа и докара
от морето пъдпъдъци, и ги остави да
слитат долу над стана, до един ден път
от едната страна и до един ден път от
другата страна, около стана; а те
летяха до два лакътя над повърхността
на земята. Тогава народът стана и
събира пъдпъдъците целия онзи ден и
цялата нощ, и целия следващ ден; онзи,
който събра най-малко, събра десет
кора; и те си ги простираха около стана.
А докато месото беше още в зъбите им
и не беше още сдъвкано, Господният гняв
пламна против народа и Господ порази
народа с много голяма напаст. И
нарекоха това място Киврот-атаава,
защото там бяха погребани лакомите
хора.

3). Преди закона, в Изход 16:27-30 Израел нарушава Съботата и Бог ги порицава, но **не ги наказва**:

Обаче някои от народа излязоха да съберат на седмия ден, но не намериха. Тогава Господ попита Моисей: Докога ще отказвате да пазите заповедите Ми и законите Ми? Вижте, понеже Господ ви даде съботата, затова на шестия ден ви даде хляб за два дни. Останете по местата си; на седмия ден никой да не излиза от мястото си. И така, на седмия ден народът си отпочиваше.

След закона, в Числа 15:32-36, нарушаването на Съботата е последвано от **убиване с камъни**:

Когато израилтяните бяха в пустинята, намериха един човек, който събираше дърва в съботен ден. Онези, които го намериха, като събираше дърва, го доведоха при Моисей и Аарон и при цялото общество. И го сложиха под стража, понеже не беше още изявено какво трябва да направят с него. Тогава Господ каза на Моисей: Човекът непременно трябва да бъде умъртвен; цялото общество да го убие с камъни

вън от стана. И така, цялото общество го изведе вън от стана и го уби с камъни, и той умря, както Господ заповяда на Моисей.

- - - - -

4). Преди закона, в Изход 17:1-7, Израел мърмори за водата и **не** получава наказание:

След това цялото общество израелтяни тръгнаха от пустинята Син, като пътуванията им бяха според Господнята заповед; и разположиха стан в Рафидим, където нямаше вода, за да пие народът. Затова народът се караше с Моисей: Дай ни да пием вода. А Моисей им отговори: Защо се карате с мене? Защо изпитвате Господа? Но народът ожадня и роптаеше против Моисей: Защо ни изведе от Египет да умориш с жажда и нас, и децата ни, и добитъка ни? Тогава Моисей извика към Господа: Какво да правя с този народ? Още малко и ще ме убият с камъни. А Господ отвърна на Моисей: Мини пред народа, като вземеш със себе си някои от Израилевите старейшини; вземи в ръката си и жезъла си, с който удари реката, и върви. Ето, аз ще застана пред тебе там, на

канарата в Хорив; а ти ударì канарата и от нея ще потече вода, за да пие народът. И Моисей направи така пред очите на Израилевите старейшини. И нарече мястото Маса и Мерива, поради карането на израилтяните и понеже изпитаха Господа: Дали Господ е между нас, или не?

След закона, в Числа 21:4-6, Израел пак мървори за водата и Бог им изпраща смъртоносни змии:

А когато отпътуваха от планината Ор по пътя към Червеното море, за да обиколят Едомската земя, народът излезе от търпение в душата си поради пътя. И народът говорì против Бога и против Моисей: Защо ни изведохте от Египет да измрем в пустинята? Защото няма нито хляб, нито вода и душата ни се отвращава от този никакъв хляб. Затова Господ изпрати между народа змии-усойници, които хапеха народа, и измря много народ от Израил.

Определено разликата е **фрапираща**, преди и след Изход 20 глава, откъмто закон, цел и намерение, съдба, призив и гняв/наказание.

Павел обобщава в 2 Коринтяни 3:12-18

*И така, като имаме такава надежда, говорим с голяма откровеност и **не сме като Моисей**, който слагаше покривало на лицето си, за да не могат израилтяните да гледат изчезването на това, което преминаваше. **Но техните умове бяха заслепени; защото и до днес, когато четат Стария Завет, същото покривало остава, защото то се сваля САМО чрез Христос**. А и до днес, при прочитането на Моисей, покривалото лежи на сърцето им, но когато Израил се обърне към Господа, покривалото ще бъде снето. А Господ е Духът; и където е Господният Дух, там е свобода. А всички ние, гледайки Господната слава с открито лице, като в огледало, се преобразяваме в същия образ от слава в слава чрез Господния Дух.*

Бог да ви благослови!